

Вайт Теренс Генбері

Біографія

Теренс Генбері Вайт народився 29 травня 1906 року в Бомбеї (нині Мумбаї) в Індії в сім'ї Гаррика Генбері і Констанції Вайт. Дитинство Теренса навряд чи можна вважати щасливим: алкоголізм батька і байдужість матері стали причиною розпаду сім'ї. Коли Вайту було чотирнадцять років, його батьки розлучилися.

Освіту Вайт отримав в коледжах Челтнем і Куїнс (Кембридж, Англія). Захворівши в 1927 році на туберкульоз, він отримав допомогу від патронів університету, які зібрали в його користь 200 фунтів на оздоровчу поїздку до Італії. Почувши, що жити йому залишилося, можливо, не більше півроку, Вайт почав активно працювати над двома романами і домовлятися про видання збірки віршів. Лікування виявилось успішним, і він закінчив Кембридж в 1928 році за обраною ним спеціальністю — англійська література — з найвищим балом.

Його перші збірки віршів "Кохана Олена та інші вірші" ("Loved Helen and Other Poems") були опубліковані в 1929 році. Вірші Вайт писав все життя. Друга збірка, "Вірші" ("The Verses"), вийшла в 1962 році, коли Вайту залишалось жити два роки.

До 1936 року Вайт працював викладачем і став харизматичною особистістю для учнів в одній з кращих закритих шкіл Англії в містечку Стоу, не забувши при цьому про своє покликання — літературу. У ці роки він займався написанням переважно детективів, які публікувалися не тільки у Великобританії, але і в США. Тоді ще майже нікому не відомий автор детективу "Пітьма в Пемберлі" ("Darkness at Pemberly"), вперше опублікованого в Англії в 1932 році, удостоївся втішних відгуків. Успіх роману забезпечили інтелектуальна головоломка і екшн-сюжет — така була мода на детективи в той час.

Професійним письменником Вайт став в 1936 році. Його першим справжнім успіхом став автобіографічний роман "В Англії упокоюсь" ("England Have My Bones"), який розповідає про ненудне життя в селі.

Вайт був захопленим натуралістом, цікавився риболовлю і полюванням, боявся аеропланів і навчився керувати ними, жив відокремленим життям в будиночку лісника і був членом Королівського клубу соколиного полювання. Не дивно, що одна з його книг — "Яструб" ("The Goshawk") — з незакінченим продовженням "Кречет" ("The Merlins") присвячена цим ловчим птахам.

Не просто популярність, а світову славу Вайту приніс його артурівський цикл, перші романи якого — "Меч у камені" ("The Sword in the Stone") і "Лісова відьма" ("The Witch in the Wood") — були опубліковані у 1939 році. Середньовічна легенда, колись записана сером Томасом Мелорі, завдяки Вайту буквально знайшла нове життя. У 1940 році вийшов у світ третій роман артуріани — "Лиходійний лицар" ("The Ill-made Knight"). У той період цикл носив назву "Пендрагон". До 1942 року були написані всі п'ять частин, причому перші три були частково перероблені, однак видавці

відмовилися публікувати цикл в такому вигляді.

Пізніше Вайт повністю перекомпонував і переробив усі романи "Пендрагона", створивши тетралогію "Король колишнього і грядущого", яка і зробила його знаменитим. Вперше видана в 1958 році, вона увійшла до скарбниці світової культури.

Видана в 1977 році "Книга Мерліна" насправді не є п'ятою частиною "Короля колишнього і грядущого". Це посмертне видання являє собою п'яту книгу "Пендрагона", яку сам Вайт не планував публікувати. Саме цим фактом пояснюються всі нестиковки даного роману з основною тетралогією.

Людина з безліччю захоплень, Вайт перевів з латинської бестіарій XII століття, видав книги, присвячені історії Англії і соколиного полювання, писав п'єси, пробував свої сили в живописі.

Останньою для Вайта в його житті стала подорож до Сполучених Штатів, повертаючись з якої він помер 17 січня 1964 року в Піреї в Греції. У Вайта зупинилося серце. Він похований на Першому Афінському кладовищі (англ. First Cemetery of Athens).